

Anne Serlet en Romain Van Eenoo, *Auguste De Maere. Vader van Brugge-Zeehaven. Promotor van het cultuur-leven in Gent, Brugge, Van de Wiele / Genootschap voor Geschiedenis, 2000, 158 pp., ill., ISBN 90-76297-08.* Baron Auguste De Maere d'Aertrycke (1826-1900) stamde uit een Oost-Vlaams orangistisch en welstellend milieu van nijveraars en grote grondbezitters. Na de Belgische omwenteling van 1830 plaatste zijn vader Charles-Louis zijn katoenfabriek vanuit Sint-Niklaas over naar de Nederlandse provincie Overijssel. Zoon Auguste doorliep alle onderwijsniveaus in Nederland, maar studeerde uiteindelijk af in Parijs, als waterbouwkundig ingenieur.

Na zijn huwelijk in 1850 vestigde hij zich in Gent en vervolgens in het Kasteel van Aartrijke, waar hij vijftig jaar later zou overlijden. Tijdens die halve eeuw actief Vlaamsgezind engagement zou de pragmatische liberaal De Maere een heel bijzonder spoor trekken doorheen de geschiedenis van de Vlaamse ontvoogding.

Actief op het brede culturele vlak, was hij promotor van de jonge Vlaamse muziekschool, voorzitter van De Tael is gan(t)sch het Volk, voorzitter van de Nederlandsche Taal- en Letterkundige Congressen, lid van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde, ijveraar tegen de slooping van historische monumenten (o.m. het Gravensteen in Gent), publicist (o.m. over de emancipatie van de vrouw).

Op het sociaal-economische vlak ijverde hij met saintsimonistisch optimisme voor de economisch-infrastructurele ontsluiting van Vlaanderen: de optimale verbinding van Gent met de zee, de ontwikkeling van Brugge-Zeehaven. Dat laatste project, overigens geboren uit het onfortuinlijke lot van de Gentse waterbouwkundige plannen, zou zijn *opus herculeum* worden. Maar tenslotte ook zijn *opus postumum*, want hij zou de plechtige openstelling van de haven in 1907 niet meer beleven.

Met hun monografie over Auguste De Maere hebben Anne Serlet en Romain Van Eenoo op een vlotte wijze de looper uitgerold voor verder diepgravend onderzoek rondom de bijzondere figuur die De Maere was. Maar tegelijk ook voor een onderzoek rondom de thematiek waarvoor de liberaal De Maere model staat in de geschiedenis van de Vlaamse emancipatie, nl. het brede, pragmatische en verlichte gezichtsveld dat reikt van taal tot economie. Een gezichtsveld dat tevens een van de belangrijkste wortels vormt van de Daensistische beweging.

Maar ook op het academische vlak is dit boek over De Maere een interessant gegeven: de leerling (Anne Serlet) leverde destijds een boeiend werkstuk af aan het einde van haar studie; haar alerte hoogleraar (Romain Van Eenoo) plaatst het thans op de sporen, naar een breder publiek en naar een breder studieveld.
[FRANS-JOS VERDOODT]